

[Rager.]

dagen. Dette medfører, at naar man staaer ved en Revision af Loven, maa man være ganske overordentlig forsigtig med Hensyn til, hvad man nu vedtager; og ved at se paa den Affattelse, som Ændringsforslaget til § 3 nu har faaet, finder jeg Anledning til at rette en Forespørgsel til den højtærede Justitsminister angaaende denne Paragrafs Forstaaelse paa et enkelt Punkt. Der staaer nu — med den højtærede Formands Tilladelse maa jeg citere Begyndelsen af § 3 —:

„Offentlige Forlystelser (derunder ogsaa Musik paa Restauranter og Kafeer etc.), støjende Øvelser eller Foretagender, derunder Væddeløb og Klapjagt, maa ikke afholdes Folkekirkens Helligdage mellem Kl. 6 Morgen og Kl. 4 Eftermiddag.“

Og saa kommer efter „Idrætsøvelser“ alt det andet.

Der er en Ting, der overhovedet ikke er berørt i Loven. Det er Spørgsmaalet om Radioudsendelser. Det var ikke berørt, da den nuværende Lov var til Behandling; da fandtes der nemlig ingen Radioudsendelser. Men nu udsendes i Radioen et broget Program. Vil den højtærede Justitsminister nu mene, at man med denne Lovparagraf i Hænde vil kunne forbyde Radioudsendelser som offentlige Udsendelser? I saa Fald mener jeg nemlig, at det vil være nødvendigt, at man træffer Foranstaltninger til at undgaa denne Følge.

Dernæst: hvis man ikke kan forbyde disse Udsendelser, men de kan finde Sted, vil dette saa sige, at de maa gengives med Højtaler paa Restaurationer, eller maa det ikke ske? Man kan jo tænke sig en Radioudsendelse, der veksler mellem Tale og Musik. Hvis Statsradiofonien maa udsende, og en Restauration har en Højtaler, maa man saa gennem denne Højtaler høre det Foredrag, der holdes? Og er det da Meningen, at der skal afbrydes, hvis Foredraget afbrydes af Sang eller Musik? Og hvordan skal man saa vide, naar man kan slutte til igen?

Det forekommer mig, at det er ganske nødvendigt at faa dette klåret, for man ved aldrig, hvad der ellers kan ske, naar Loven bliver overgivet Domstolene til Fortolkning, og jeg synes nødig, at vi skulde risikere, at der igen kom en Fortolkning, som vi ikke ønskede. Jeg gør opmærksom paa, at det vilde være højst mærkværdigt, hvis man skulde komme i den Situation, at det var forbudt paa en Restauration ude paa Landet f. Eks. at gengive Pressens Radioavis's Udsendelse, der normalt finder

Sted Kl. 11,40 Søndag Formiddag, igennem Højtaler. Jeg ved ikke, om nogen vil hævde, at der drikkes mere Øl, fordi Pressens Radioavis gengives. Det forekommer mig, at det vilde være ganske utilladeligt, hvis man kom med et Forbud i den Retning. Men det vilde interessere mig at høre, hvad den højtærede Justitsminister mener om denne Ting.

Jeg vil derefter gerne i Parentes sige, at det forekommer mig mærkeligt, at det ikke er lykkedes det ærede Udvalg gennem Justitsministeriet at faa oplyst, hvor mange Restaurationer der er i Svendborg, som har aabent efter Kl. 12, da det er oplyst for alle andre Byer; men det kan maaske naas inden tredie Behandling.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. H. F. Ulrichsen har Ordet for en kort Bemærkning.

H. F. Ulrichsen: Det synes, som om det er muligt under Diskussionen om dette lille Lovforslag at berøre overordentlig mange Emner. Det ærede Medlem Hr. Jensen (Gørding) har f. Eks. draget det Spørgsmaal frem, hvorvidt et Automobil-drab paa Vejen Kl. 10½ muligvis skulde staa i Forbindelse med, at man kunde faa Lov til at høre Musik indtil Kl. 12—1 et helt andet Sted i Landet. Og det ærede Medlem Hr. Rager har nu draget et Spørgsmaal ind i Diskussionen, der ikke har noget som helst med dette Lovforslag at gøre. Dette Lovforslag drejer sig om offentlig Fred paa Folkekirkens Helligdage; og der er vel ingen, der kan tænke sig, at dette at sidde hjemme i sin Dagligstue og høre paa Radio har noget som helst med offentlige Forlystelser at gøre. Naturligvis bliver den Musik, der udsendes fra Statsradiofonien, eller som danske Radioapparater gengiver fra fremmede Radiostationer, ikke offentlig. Det bliver den først, i det Øjeblik den paagældende Musik udsendes eller rundkastes gennem Højtaler. Det, det ærede Medlem Hr. Rager kan gøre hjemme i sin Dagligstue, det har overhovedet ingen som helst Forbindelse med dette Forslag. Derimod er det Udvalgets Fler-tals Opfattelse, at man nu som før ikke vil være i Stand til i offentlige Restaurationer og paa offentlige Steder ved Hjælp af Højtaler at udsende Musik paa de Tider, hvor ordinær Musik er forbudt paa de paagældende Steder.

Justitsministeren (Steincke): Da de fleste af dette høje Tings ærede Medlem-